

alternatives to the western path of development, the values of Western society, primarily fascism and communism.

Unfortunately, the new ideas and plans that emerged from the experience of the Great War, in particular the creation of the United States of Europe on the basis of national equality and peaceful coexistence of large and small nations, the democratization and humanization of the continent, remained the subject of discussion and debate for a long time in the midst of European intellectuals who have not survived a confrontation with totalitarianism. And just after going through the trials of the Second World War and the rigid ideological split in the postwar years, at the end of the 20th - the beginning of the 21st century, we witnessed the construction of a truly democratic, united Europe, which today represents the European Union.

List of used Sources and Literature:

1. Engels F. *A letter to Edward Bernstein from 22,25 February, 1882.*
2. Kaletsky A. World War One: First war was impossible, then inevitable. URL: <http://blogs.reuters.com/anatole-kaletsky/2014/06/27/world-war-one-first-war-was-impossible-then-inevitable/> .
3. Sass E. 14 Reasons WWI Happened (And Four Things That Could Have Stopped It). URL: <http://mentalfloss.com/article/57319/14-reasons-world-war-i-happened-and-four-things-could-have-stopped-it> .
4. How close did the world come to peace in 1914? URL: <http://www.bbc.co.uk/guides/z26bjxs> .
5. Irwin J. Was World War I Avoidable? URL: <https://gwtoday.gwu.edu/was-world-war-i-avoidable> .
6. Edwards J. This Finnish Ace Took to the Skies Against a Soviet Enemy That Outnumbered them 9 to 1 URL: <https://www.warhistoryonline.com/world-war-ii/finnish-ace-took-skies-soviet-enemy-outnumbered-9-1.html> .
7. Zapotoczny W. *National Pride and National Positioning Made World War I Inevitable.* 2008.

Коваленко Надія

ЛОКАРНЬСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ 1925 РОКУ

У цій статті досліджуються події конференції «Локарн», яка проходила з 5 по 16 жовтня 1925 року в місті Локарн, Швейцарія. Її учасники узагальнили тривалі переговори про гарантії на кордоні, які мали місце в Європі після Першої світової війни. Особлива увага приділялася причини переговорів та їх результату. Вона детально розглянула, який з пунктів у цій угоді, плюси та мінуси цього. Локарнська конференція поставила дії європейських націй у залежність Ліги Націй у разі загрози агресії або спроби почати війну. Безпека східних правлінь Німеччини не була гарантована, що викликало проблеми у відносинах між нею і східноєвропейськими країнами. Загалом конференція «Локарн» складала

систему європейської безпеки, яка базувалася не на військово-політичних спілках, а на гарантійних і арбітражних угодах. За рішенням конференції Великобританія стала головним арбітражем у Західній Європі. Водночас конференція підтвердила, що Німеччина досягла рівних прав у відносинах з іншими європейськими країнами та зробила перший крок на шляху до перегляду угоди Версаля.

Ключові слова: Локарнська конференція, Паризька конференція, дипломатичні відносини.

In this article, the events of Lokarn conference are researching, which was from 5 till 16 of October 1925 in the Lokarn city, Switzerland. Its participants are .. summarised prolonged negotiation about border warranties, which had a place in Europe after World War I. Special attention was given to the reason for negotiations and their result. It was reviewed in details which item was in this agreement, pluses and minuses of that. Locarn conference put the actions of European nations into the dependence of Liga Nation in the case of threat of aggression or attempt to start the war. The security of eastern boards of Germany was not guaranteed, so that causes the problems in relationships between it and eastern European countries. In general Lokarn conference was making a system of European security which was based not on military-political unions, but on a guarantee and arbitration agreements. According to the decision of the conference, Great Britain became the main arbitrate in western Europe. The same time conference certified that Germany reached to have equal rights in relationships with other European countries and made the first step on the way to revise of Versal agreement.

Keywords: Lokarn conference, Paris conference, diplomatic relations.

Локарнська конференція відбулася 5-16 жовтня 1925 року у м. Локарно, що у Швейцарії, скликана з ініціативи англійського консервативного уряду Болдуїна-Чемберлена. З метою політичної інтеграції Німеччини в Версальську систему та об'єднання Західної Європи. В цій конференції взяли участь Англія, Франція, Німеччина, Італія, Бельгія, Польща та Чехословаччина. Офіційно Локарнська конференція була скликана в цілях «умиротворення Європи».

У першу чергу на конференції був підданий обговоренню Рейнський гарантійний пакт. Головним спірним питанням протягом всієї конференції було питання про статтю 16 статуту Ліги націй, ця стаття зобов'язувала членів Ліги активно брати участь в тих каральних заходах, які Ліга націй могла зробити проти порушників її статуту. Зважаючи на майбутній вступ Німеччини до Ліги націй Штресман заявив, що роззброєна Німеччина не в змозі буде надавати допомогу, передбачену статтею 16, тим державам, які піддадуться нападу [1, 97].

Бріан висунув проти заяви Штресмана ряд заперечень. В якості вирішального аргументу на користь необхідності озброєння Німеччини Штресман посилався на те, що в країні посилювалися революційні настрої. Однак аргументація Штресмана не переконала Бріана. Він

продовжував вимагати вступу Німеччини до Ліги націй на загальних підставах. Бріан доводив, що входження Німеччини в Лігу націй з'явиться міцною основою взаємних гарантій і угод в Європі.

З 12 жовтня почалися переговори німецької делегації з представниками Польщі та Чехословаччини про арбітражні договори. Як відомо, Німеччина, підтримана Англією, відмовилася укласти з Польщею і Чехословаччиною окремі гарантійні угоди.

До кінця конференції найважливіші спірні питання були обговорені та вирішені в порядку приватних переговорів. У цих приватних бесідах німецька дипломатія домагалася легалізації озброєння Німеччини та зменшення розміру репарацій [2, 110].

Договір між Німеччиною, Бельгією, Францією, Великобританією та Італією містив зобов'язання держав, що його підписали, дотримуватися територіального статусу кво, встановлене Версальським миром. Інша домовленість полягала в тому, що Німеччина, Бельгія, а також Франція взаємно зобов'язувалися не робити ніякого нападу або вторгнення і не вдаватися до війни один проти одного. Виняток становили тільки такі випадки, коли справа йшла про здійснення «права законної оборони», а також з відповідних рішень, прийнятих загальними зборами або Радою Ліги націй.

У разі виникнення спірних питань, які не могли бути дозволені звичайним дипломатичним порядком, договір зобов'язував передавати їх погоджувальній комісії. У разі недотримання будь-якої з держав прийнятих сторонами зобов'язань, інші учасники договору зобов'язувалися негайно надати свою допомогу тій країні, проти якої спрямований неспровокований акт агресії. У статтях договору визначалися умови застосування санкцій до держав, які порушили угоди.

У силі залишалися всі постанови Версальського договору про демілітаризацію Рейнської зони, а також рішення Лондонської конференції 1924 р. [3, 201].

На відміну від Версальського договору Локарнські угоди були укладені з Німеччиною, як з рівноправною стороною. Німеччина запрошувалась в Лігу націй. Їй надавалося постійне місце в Раді Ліги націй як однієї з великих держав.

Відтепер перед німецькою дипломатією відкривалася широка міжнародна арена. Рапалльський договір підняв її авторитет. Після нього союзники стали шукати примирення з Німеччиною, побоюючись її зближення з Радянською Росією.

Що стосується Англії, то її дипломатична перемога в Локарно була абсолютно очевидною. Англійська дипломатія в основному направляла переговори про гарантійний пакт. Вона відхилила не вигідні для Англії вимоги Франції, Німеччини, Польщі та Італії. Її рукою Німеччина була відділена від Росії та введена в Лігу націй як протипагу Франції. Їй же вдалося зіграти роль покровительки Італії : саме Англія надала цій

«скривдженій» державі почесне положення другого гаранта Рейнського пакту. 1 грудня 1925 Локарнські угоди були остаточно підписані в Лондоні. Незабаром вони були ратифіковані парламентами країн, що брали участь в пакті [1, 109].

Отже, загалом Локарнська конференція створювала систему європейської безпеки, яка базувалася не на військово-політичних союзах, а на гарантійних і арбітражних угодах. Згідно з ухвалою конференції Великобританія ставала «головним арбітром» у Західній Європі.

Водночас конференція засвідчила, що Німеччина досягла рівноправності у відносинах з іншими європейськими державами, зробивши перший крок на шляху до ревізії Версальського договору. Невдовзі з Німеччини була відкликана міжсоюзницька комісія і фактично припинений військовий контроль. За рішенням Ліги Націй із Саарської області виводилися французькі війська. Таким чином, Німеччина забезпечила собі свободу дій у Західній Європі.

Список використаних джерел і літератури:

1. Аршинцева А. О. Локарно, 80 лет назад / А. О. Аршинцева, А. Е. Глушков. М.: Мысль, 2007. 236 с.
2. Богатуров А. Д. Системная история международных отношений: События 1918-1945. М.: Мысль, 2006. 309 с.
3. Мустафазаде Т. Т. Вопрос о проливах на Лозаннской конференции и позиция советской делегации. М.: Мысль, 2002. 147 с.

Бабій Дарія

«КОЛЕКТИВНИЙ» VS. НАЦІОНАЛЬНИЙ ІНТЕРЕС У СУЧАСНОМУ ВИМІРІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ПОЛІТИКИ

В статті аналізуються особливості співвідношення міжнаціональних/колективних інтересів та національних інтересів держав-членів Європейського Союзу на прикладах загальноєвропейських інтеграційних ініціатив в рамках Об'єднання.

Ключові слова: ЄС, європейська інтеграція, «колективний» інтерес, національний інтерес, особливості інтеграційних процесів.

The present article analyzes the peculiarities of the correlation of international/collective interests and national interests of the European Union members on examples of the whole European integration initiatives within the framework of the Association.

Keywords: EU, European integration, «collective» interest, national interest, peculiarities of integration processes.

Інтеграційні процеси в Європі стали результатом низки політичних, економічних та соціокультурних проблем на континенті. Європейське об'єднання вугілля та сталі було створене з метою вирішення проблем відновлення промисловості та врегулювання післявоєнних відносини